

Antónia, elismert színésznő, (L. II. kötet, 246. old. I. hasáb) ki 1866 szept. 9-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a „Huszárcsiny”-ben.

Szigetvári színészet. Szigetváron (Somogy m.) 1845 szept. havában Chiabay Pál társulata járt. 1858 dec. havában Futó János a színikazgató. Tagjai: Tamásy, Balogh, Futóné, Demjénne, Kovácsné, Baky Emilia stb. 1871 márc. havában Budai Józsefné, szept. havában Szuper Károly kap játszási engedélyt. 1876 máj. havában újra eljönnek a színészek, ekkor Miklóssy Gyula az igazgató, míg dec. 19-től Kőmíves Imre váltja őt fel. 1886 nyarán Gerőffy Andor társulata vonult be Szigetvárra. Ujában itt járt: 1911 márc. havában Könyves Jenő, kinek társulatánál a következő neveket találjuk: Fehér Ö. László rendező, Könyves Jenőné, Szepesi Sándor, Száry Margit, Bónyi József, Kovács Margit, László Tivadar, Guthi Sarolta, Kovács Imre, Vámos Gizi, Alapi Nándor, Ligeti Angela, stb. 1916 jan. havában Rácz Dezső társulatának kellett volna az előadásokat megkezdeni, de mivel a legtöbb férfitagja hadba vonult, a társulat feloszlott.

Szigetvári vértanúk, szomoruj. 4 felv. Irta: Jókai Mór. Bem. 1860 márc. 29. Nemzeti Színház. Szereposztása: Zrinyi — Felek; Juranics — Rónai; Mária — Prielle Cornélia; Anna — Jókainé; Csáky — Szilágyi; Serénk — Benkő; Szolejman — Tóth József; Szokoli — Komáromi; Szelim — ifj. Lendvay; Nahnumanzade — Udvarhelyi Miklós; Orvos — Gózon; Zuelma — Bognár Vilma. Ebben a szereposztásban tízszer került színre, okt. 12-ig, mikor Szigligeti Anna (Anna) és Szigligeti Jolán (Mária), mint vendégek léptek fel. Anna szerepét azután Jókainé, Máriáét pedig Felekyné vette át. 1861 aug. 21-én Szelim Komáromyhoz került, 1862 márc. 30-án Császár Miklós első színpróbája volt Zrinyi szerepében. November 23-án pedig ugyancsak első színpróbája alkalmából Gesztesi Etelka játssza el Annát. 1866 szeptember 7-én díszelőadásul került színre a darab, Zrinyi Miklós halálának 300. év-

fordulója előestéjén. 1871 dec. 17-én Jókainé már mint vendég lépett fel Anna szerepében. 1873 ápr. 7-én Zrinyit Bercsényi Béla játszotta először, mint szereződött tag és ugyanakkor Jászai Mari Anna szerepében ért el nagy sikert. 1875 jan. 1-én Szelimet Nagy Imre adta. Új betanulással és új szereposztással 1885 szept. 10-én vették elő a tragédiát. Ekkor Zrinyi — Balassa; Juranics — Horváth Z.; Mária — Alszegehy I.; Anna — Fáy Sz. volt. 1889-ben Szelimet Pálffy játszotta. Jókai 50 éves írói pályája jubileumán, 1894 jan. 5-én, Zrinyit Bercsényi; Annát Jászai; Szecsődit Dezső J.; Pataticsot Mihályfi; Zajongót Ivánfi; Istvánfit pedig Somló S. játszotta. Az ezredéves országos ünnep alkalmából; 1896 máj. 2-án és 3-án díszelőadásul „A szigetvári vértanúk” volt másoron, valamint a millenáris ünnepség bezárásakor is, nov. 3-án, ez került színre. Ettől az évtől kezdve sűrűn adták, különösen ifjúsági előadásul. Utoljára a Muzaffer Eddin perzsa sah tiszteletére az Operaházban rendezett díszelőadásra került színre. 1919 márc. 7-én új betanulással adták, mikor a darab főszereplői ezek voltak: Zrinyi — Bakó L.; Juranics — Abonyi G.; Mária — F. Mátrai E.; Anna — Hettyey A.; Csáky — Fehér Gy.; Szokoli — Nagy Adorján; Szelim — Beregi O.; Nachim — Bartos Gy.; Orvos — Gabányi L.

Szigligeti Anna, színésznő, (Kétly Károlyné), Sz. Ede leánya, sz. 1841-ben, Pesten, megh. 1909 aug. 19-én, u. o., a Szentkirályi u. 13. sz. házában. 1860 szept. 26-án lépett a színpályára, a Nemzeti Színházban, a „Romco és Julia” Julia szerepében, a midőn a Pesti Napló ezeket írta róla: „A kisasszony kellemes hanggal bír, mely főleg az enyvelgésre s a fájdalom kifejezésére elég hajlékony, alkalmas, de a hangból hiányzik az erő, a szenvedély kitöréseire.” A Vasárnapi Ujság kritikája így szólt: „Szigligeti k. a. mind színpadi alakja, mind csengő hangja, tiszta kiejtése, mind hosszabb tanulmányokat és művészi szenvedélyt tanúsító értelmes, érzelemű és mégis mérsékelt játéka által oly reményeket gerjesztett, melyek